

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
شنبه ۵ مهر ۱۳۹۹ - ۸ صفر ۱۴۴۲
سال بیست و دوم - شماره ۶۰۲۴ - صفحه
قیمت: ۱۰۰۰ تومان

یادداشت سیاسی
محمدصادق قفقوری

نشانه‌های عبور از بحران در شمال و جنوب ایران

تحریم رسماً بی‌خاصیت و تبدیل به فرصت شده است. این گزاره‌ای است که نظریه‌پردازان غربی مدت‌هاست بر آن تأکید می‌کنند و این روزها دو اتفاق مهم در شمال و جنوب کشور هم مؤید آن شده است. الان می‌توان حتی فراتر از این را نوشت و برایش شاهد مثال هم آورد. تحریم‌ها باعث زایش از درون و کف‌سازی بنیادی نظام اقتصادی ایران شده است. پرداختن جزئی‌تر به دو نمونه، این ادعا را واضح‌تر می‌کند. در شمال کشور، رئیس‌قوه قضائیه با سفر به اردبیل به طور مصداقی به مبارزه قانونی با ساختارهای فسادزا اقدام کرده و از قبل آن آورده‌های مالی - اقتصادی فراوانی را موجب شده است. کارخانه سیلان پارچه مدت‌هاست اسیر چنبره بانک‌های قاتل شده و عملاً در رکود به سر می‌برد. این کارخانه که رتبه یک غرب آسیا در تولید لباس را دارد، سه سالی می‌شود که به تملک غاصبانه بانک درآمده است. آن هم به دلیل شرایط اقتصادی کشور و نبردختن به موقع چند قسط از وام بانکی. سیلان پارچه یک چرخه کامل از مزرعه تا تولید لباس را عهده‌دار بود، بنیاد آن کشاورزی می‌خرید و با تبدیل آن به نخ و پارچه لباس‌های باکیفیت تولید می‌کرد؛ اما به دلیل دریافت وام در سال ۸۹ و تعویق در بازپرداخت چند قسط، مورد هجوم بانک وام‌دهنده قرار گرفت و عملاً از انتفاع خارج شد. سیلان پارچه با مدیریت غاصبانه بانک، تنها ۴۰۰ کارگر دارد، در حالی که ظرفیت ۲ هزار کارگری داشته و دارد. بنا بر برخی ادعاهای دولتی، ایجاد هر شغل چیزی حدود ۶۰۰ میلیون تومان هزینه بر دارد. در همین یک مورد کارخانه سیلان پارچه، با سودمندی بانک، هزار میلیارد تومان خاک می‌خورد؛ دلسوزی نیست تا با فعال کردن ظرفیت اشتغال سیلان پارچه مانع هدررفت هزار میلیارد تومان به ازای ایجاد ۱۶۰۰ شغل شود. دستگاه قضایی مشکل سیلان پارچه را حل کرده و قرار است این کارخانه عظیم به چرخه تولید بازگردد. یک مصداق عجیب دیگر از دمل‌های چرخ این اذهای هفت‌سر فساد، قضیه شرکت «کشت و صنعت مغان» در استان اردبیل است. خصوصی‌سازی معیوب و رانتی موجب ابرمفت‌فروشی مغان شد. دشت مغان با ۲۷ هزار هکتار زمین بسیار مرغوب کشاورزی، چندین روستا، دانشگاه، فرودگاه اختصاصی و حق آب اختصاصی از رود مرزی ارس به میزان آب مصرفی سه ماه کل تهران به یک چهارم قیمت واقعی، آن هم با قساطر ۱۰ ساله و با تنفس دواله برای آغاز اقساط به یک شخص که حتی در مزایده هم برنده نشده بود، اهدا شد؛ بیان دیگر، نفر دوم مزایده کشت و صنعت مغان تنها ۱۰۰ میلیارد تومان پول داد و مالک بیش از ۸ هزار میلیارد تومان از بکرترین زمین‌های کشاورزی ایران با تمام متعلقات انحصاری شد. این همه تقریباً مفت که احتمالاً با علقه‌های سیاسی - حزبی - انتخاباتی در آن بی‌تأثیر نیست؛ پر از ایرادات حقوقی است. مشکلات امنیتی و اجتماعی این قسم از واگذاری‌ها هم در کنار مفاسد اقتصادی قابل‌رسیدگی است. رئیس دستگاه قضا در اردبیل به این مورد بسیار عجیب ورود کرده است. قانون در واگذاری‌های اموال دولتی بی‌ایراد نیست، اما همین قانون مشکل‌دار هم از جانب مجریان به درستی اجرا نمی‌شود. آن طور که از سفر اردبیل پیداست، نظارت‌قوه قضائیه می‌تواند جلوی بخش بزرگی از تاراج بیت‌المال را فقط در همین به اصطلاح خصوصی‌سازی بگیرد.

هم‌زمان در جنوب کشور اما یک رخداد بزرگ دیگر محقق شده است: پتروپالایشگاه سازی ۶۴۰ میلیون دلاری سیاه. پتروپالایشگاه کاملاً ایرانی به دست قرارگاه خاتم‌الانبیا در بندرعباس نمودی دیگر از کف‌سازی بنیادی نظام اقتصادی ایران و زایش از درون در اوج تحریم‌ها است.

این پتروپالایشگاه با ظرفیت روزانه ۱۲۰ هزار بشکه میعانات گازی، مکمل فازهای پارس جنوبی است. فرمانده سیاه در آغاز عملیات اجرایی این ابرپروژه گفته است که علاوه بر این پالایشگاه، ۲۲۰ طرح زیرساختی بزرگ دیگر هم با توان قرارگاه خاتم‌الانبیا در حال اجرایی شدن است. سردار سلامی تأکید کرده است سیاه با وجود تحریم‌ها، اجازه توقف هیچ طرحی را نخواهد داد.

این دو اتفاق در شمال و جنوب کشور، شاهد غیرقابل انکاری از لو‌شدن تحریم‌ها است. بی‌خاصیتی تحریم‌ها نشانه‌های مهم دیگری هم دارد. درست است که معیشت قاطبه ایرانیان دچار مشکلاتی شده، اما به‌ادعان کارشناسان دولتی بخش مهمی از این تنگناهای معیشتی ناشی از سوءمدیریت‌های دولتی و بی‌نظارتی‌ها است؛ از آن طرف هم ایجاد مانع بر سر واردات باعث شده است روند معیوب لوکس‌بازی برخی خانواده‌های ایرانی اصلاح شود. کم‌مصرفی دستگاه‌های بر مصرف حاکمیتی در شرایط انقباضی مالی از دیگر نمونه‌های اصلاحات بنیادی نظام اقتصادی ایران در اوج تحریم‌ها است: زدودن از اطراف زاید دولت فربه شده بافت پشکه‌ای ۱۲۰ دلار هم احتمالاً جز با فشار تحریم ممکن نبود.

بقیه در صفحه ۳

ساخت پتروپالایشگاه تمام ایرانی قرارگاه خاتم

سردار سلامی:

با ساخت پتروپالایشگاه در بندرعباس، خودکفایی و استقلال اقتصادی کشور سرعت می‌گیرد | صفحه ۴

محمد شریعتی - ایران

فساد بانکی در نساجی سیلان و مفت‌فروشی مغان در تور عدالت

۶ دستور رئیس دستگاه قضا برای شفاف‌سازی معامله مغان | صفحه ۳

همه خسارت خروج امریکا از برجام یعنی چقدر؟!

یادداشت سردبیر
غلامرضا صدقیان

کمتراز دو ماه مانده تا انتخابات امریکا، فشارهای غرب بسر ایران - همگی با مفهوم‌سازی از برجام - هر روز با خبر تازه‌ای به روز می‌شود. پس از آنکه هفته پیش شش سناتور جمهوریخواه از ترامپ خواستند همه بخش‌های مالی ایران را تحریم کند، خبر تازه‌ای رسید که «۵۶ نماینده کنگره در نامه‌ای به رئیس‌جمهور امریکا خواستار تحریم کل بخش مالی ایران شدند». هرچند برخی تحلیلگران هرگونه تحریم جدید علیه ایران را حرکتی تبلیغاتی اضافی می‌دانند و معتقدند که سقف تحریم‌ها و سید تحریم‌ها پر شده است اما برخی دیگر برای همین تحریم‌های اضافی هم وجهه‌ای قائلند و معتقدند ایران می‌توانست یا می‌تواند با تغییر رویکرد خود در قبال برجام، جلوی پیشروی غرب را بگیرد. اما نکته دقیقاً همین جاست که تحریم‌ها واکنش‌های ما همگی در چارچوب برجام طرح می‌شود؛ امریکا با آنکه نه در برجام ماند و نه آن زمانی که اسما بود، به آن عمل کرد و هیچ حسن نیتی پیرامون برجام نشان نداد، با استناد به برجام دوباره ماشه می‌کشد و تحریم جدید می‌آورد. اروپا هم همان کار امریکا را می‌کند اما با حفظ ریاکاری و نیرنگ‌بازی‌های خود، دوستان برجامی ایران هم بعضاً آن به گونه‌ای با یادآوری ماندن خودشان در برجام علیه تحریم‌های جدید امریکا موضع می‌گیرند که هرگونه واکنش ایران برای خروج رسمی یا اسمی از برجام را با محدودیت مواجه می‌کند. در چنین شرایطی آقای طرف‌عبارت جدیدی به قصه بر غصه و پردامنه برجام اضافه می‌کند: «اگر امریکا می‌خواهد به توافق اتمی بازگردد باید خسارت وارده به ملت ایران را پرداخت کند». با بررسی معنا و محتوای اظهارات آقای وزیر و توثیق‌های ایشان درباره برجام در هفت سال اخیر، تغییرات و واژگونی‌های اساسی در این اظهارات مشاهده می‌شود ولی ما می‌دانیم که ایشان هنوز یک «باورمند به مذاکره» و «یک باورمند به برجام» هستند و اگر مانعی بر سر راه ایشان نبود، در همین شرایط جهان بی‌جلسه، جلسات مذاکره جدید را زنده می‌کردند، با آنکه همین امروز با یک جست‌وجوی ساده می‌توان غیرقابل حل بودن «مسئله برجام» و به بن‌بست رسیدن آن را از زبان برخی مسئولان و بیشتر صاحب‌نظران دید و دریافت کرد. ایشان به خوبی می‌دانند که «جبران همه خسارت‌های خروج امریکا از برجام» به معنی پرداخت صدها میلیارد دلار به ایران نیست. جبران «برجام اجرا نشده» یعنی جبران همه خسارت‌های تعلیق هسته‌ای، یعنی جبران همه خسارت‌های اقتصادی و سیاسی و اجتماعی، یعنی جبران آسیب‌های روانی تورم و افتادن کشوری از ملت در دامان فشار روحی و جسمی گرانی، یعنی جبران خسارت به چند نسل از فرزندان ایران زمین، یعنی جبران افسوس ارزش پول ملی، یعنی جبران برخی عقباقتان‌ها که رسیدن به خط اول رقابت جهانی را بسیار مشکل می‌کند، یعنی جبران شکستن کاریزمای ضد

امپریالیستی ایران در نگاه ملت‌های ستمدیده و آزادخواه. آیا اگر بتوان همه این خسارت‌ها را به عدد و رقم درآورد، اصلاً امریکا قادر به جبران آن هست؟! البته که ملت ایران سرانجام از این تهدید یک فرصت برای عبور از بحران خواهد ساخت و راست‌قامت خواهد ایستاد اما نه با جبران کردن امریکا یا بازگشت به میز مذاکره. به نظر می‌رسد این چیزها را باید دولت و وزارت خارجه بهتر از هر کس ادراک کند اما به امید جبران کردن امریکا مانند احتمالاً چیزی جز زنده نگه داشتن نام نامیمون برجام نیست. برجام یک طناب به گردن ملت ایران است، نه بیشتر. ماهیت واقعی برجام آن‌ست که همه طرف‌های دیگر، آن را وسیله‌ای علیه ایران قرار داده‌اند و نیز برای دعوای شرقی و غربی از آن بهره می‌برند. امروز آنچه که غرب می‌توانست با ایزاری به نام «تحریم» و «گونه‌ای کاملاً مستقل و یکجانبه بر سر ما بیابارد، همه را درون یک «معاهده» بر سر ما می‌آورد که یک طرف این معاهده را خود ما امضا کرده‌ایم؛ معجزه برجام یعنی همین امریکا «در برجام» تحریم‌های ما را حفظ می‌کند. از برجام خارج می‌شود و باز تحریم‌ها را ادامه می‌دهد. اروپا «در برجام» می‌ماند و تحریم‌ها را ادامه می‌دهد و هر روز بیانیه‌ای صادر می‌کند و از ایران می‌خواهد به تعهدات خود پایبند باشد؛ با آسودگی اعلام می‌کند که خودتان باید از اول می‌دانستید که اقتصاد ما اجازه نمی‌دهد به شش کت‌های خصوصی بگوییم چه کنند! البته این یک فریب و دروغ است). ایران نمی‌تواند علیه بی‌تعهدی اروپا در برجام شکایت یا اقدام درخوری کند، چون مکانیسم ماشه را علیه ما فعال می‌کنند! ایران ساکت می‌ماند تا بهانه به دست امریکا و اروپا ندهد، امریکا اما بهانه نمی‌خواهد و بدون بهانه مکانیسم ماشه را فعال می‌کند! اروپا نیرنگ می‌زند، انگلیس یک چیز می‌گوید، آلمان چیز دیگر. بیانیه مشترک هم یک حرف به امریکا می‌زند، صد تشر به ایران! بایند می‌گوید اگر رئیس‌جمهور شود، به برجام باز می‌گردد، اما شرط دارد! شرط‌ها به گونه‌ای است که یعنی ایران باید چند برابر فشار ده‌تر از این شود، تا ببینیم چه می‌شود! تازه امریکا فهمیده‌گر در برجام باشد، چقدر راحت‌تر می‌تواند ماشه را بچکند!

برجام با این توصیفات طنابی است که می‌توانست بر گردن ما نباشد، اما غرب فهمید که ما با دست خودمان و با طناب خودمان بار در برجام برویم، و جدان غرب آسوده‌تر است و لذا «وجدانا» با مسئله ایران روبه‌رو شدند!

در ایران دولت اما به این راحتی روضه‌ای را که برای برجام می‌خواند تمام نمی‌کند. گاهی به زعم خودشان بهترین حرفی که می‌زنند این است که «اگر برجام نبود، اوضاع بدتر از این هم بود»؛ در واقع دولت خود را به فراموشی می‌زند؛ مگر قرار بود شما با وعده مذاکره و برجام، جلوی بدتر شدن اوضاع را بگیرید؟! فراموش کرده‌اید که شما قرار بود اوضاع را با مذاکره بهتر کنید؟! البته شما طناب برجام را به گردن کشور انداخته‌اید و وجدان غرب را آسوده کردید، چرا باید نگران چیز دیگری باشید؟!

رهبر انقلاب در پیام به مناسبت روز تجلیل از شهیدان و ایثارگران:

گذشت زمان نمی‌تواند یاد شهیدان را از خاطر ملت ایران بزدايد

صفحه ۲

آماده‌باش جنگی پنتاگون برای استقرار دموکراسی در امریکا!

شرایط هم در خیابان‌های امریکا پر تنش است و هم در سطوح سیاسی. در شهر لویزویل، در پی قتل دختری سیاهپوست، مردم خشمگین از رای دادگاه دو افسر پلیس را هدف گلوله قرار دادند. در سیاتل نیز، انتشار ویدئوهایی از رفتار خشونت‌بار پلیس با معترضان به شدت احساسات عمومی را جریحه‌دار کرده است. در سطوح سیاسی بالا هم، رئیس‌جمهور امریکا با گفتن اینکه نتایج انتخابات، انتقال قدرت نیست، باعث شده نگرانی‌ها درباره اینکه ترامپ حاضر نشود به راحتی کرسی ریاست‌جمهوری را ترک کند، بیشتر شود تا جایی که حتی احتمال متوسل شدن ترامپ به استفاده از ارتش برای سرکوب اعتراضات خیابانی پس از انتخابات، به دغدغه وزارت دفاع تبدیل شده است | صفحه ۱۵

واکنش سردار نجات به مستند بی‌بی‌سی فارسی

دوران دفاع مقدس با نفاق پنهان و آشکار مواجه بود

صفحه ۲

مرگ‌های روزانه کرونایی از ۲۰۰ نفر عبور کرد

در نخستین جمعه از پاییز ۹۹ آمار فوتی‌های کرونا دوباره از ۲۰۰ نفر عبور کرد. اما در چنین شرایطی هم همچنان جاده‌های منتهی به سواحل شمالی کشور همچون تمام آخر هفته‌های دیگر یک‌طرفه شد! | صفحه ۲

هفته پیش

دفاع مقدس

لژیون

مادامام تستینیم

ماقو هشتاد

از این قبیله اگر چند عاشقان رفتند هنوز راه همان است و مرد بسیار است ...

سازمان آگهی‌های روزنامه جوان

تلفنی آگهی می‌پذیرد

۸۸۳۴۱۶۵۴

همکار گرمی

جناب آقای رسول سنائی‌راد

در گذشت پدر و مادر همسر گرمی‌تان را تسلیت عرض نموده، از خداوند منان برای جنابعالی و بازماندگان صبر و برای آن مرحومان رحمت و مغفرت مسئلت می‌نمایم.

مدیر مسئول و کارکنان روزنامه جوان

معاونت محترم مطبوعاتی وزارت ارشاد

جناب آقای محمد خدادی

شهادت برادر گرمی‌تان، سردار علی خدادی را تسلیت عرض نموده، از خداوند منان برای جنابعالی سیر جمیل و برای آن شهید علو در جات را مسئلت می‌نمایم.

مدیر مسئول و کارکنان روزنامه جوان